

הענן הגדול הזה הוא ענן של חשכה שמחשיף את כל העולם. בא וראה מה בין ענן לענן. אותו ענן שכתוב (במדבר י) וענן ה' עליהם יומם. (שם יד) ועננך עמד עליהם. זהו ענן שמאיר וזוהר, וכל האורות נראים בתוך אותו ענן. אבל הענן הזה הוא ענן חשוף שלא מאיר כלל, אבל מונע את כל האורות שלא יכולים להראות לפניו.

גדול, למה נקרא גדול, והרי הוא קטן? אלא הוא גדול פיון ששולט. דבר אחר גדול - אותו חושף גדול, פיון שמכסה את כל האורות ואינם נראים לפניו, והוא גדול (שולט) על כל מעשי העולם. ואש מתלקחת, שהרי האש של הדין הקשה לא זזה ממנו לעולמים. ונגה לו סביב, אף על גב שכל זה עומד בו - נגה לו סביב. מכאן למדנו, שאף על גב שאין זה צד, אלא צד של טמאה - נגה לו סביב, ולא צריך לאדם לדחותו החוצה. מה הטעם? משום שנגה לו סביב, צד של קדושה של אמונה יש לו, ולא צריך לנהג בו קלון, ולכן צריך לתת לו חלק בצד הקדושה של האמונה.

רב המנונא סבא כף אמר, וכי נגה לו סביב, וצריך לנהג בו קלון, הנגה לו הזה הוא בפנים, ולא עומד בחוץ. ומשום שהנגה לו הזה עומד בפנים, כתוב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש. מתוכה של מי? מתוכה של אותו נגה. כעין החשמל - חש מל, הרי פרשה, חיות של אש ממללות. אבר מהמנונה הקדושה שמעתי עליה סוד הסודות. כשעולה שורה על הברית הקדושה לטמא את המקדש, אז אותו מקדש מתעכב מלגלות את סוד אות

ענן גדול דא, איהו עננא דחשוכא, דאחשיף כל עלמא. תא חזי, מה בין עננא לעננא. ההוא עננא (דף ר"ג ע"ב) דכתוב (במדבר י) וענן יי' עליהם יומם. (במדבר יד) ועננך עומד עליהם. האי איהו עננא דנהיר וזהיר, וכל נהורין אתחזון גו ההוא עננא. אבל עננא דא, עננא חשוף, דלא נהיר כלל, אבל מונע כל נהורין, דלא יכלין לאתחזאה קמיה.

גדול, אמאי אקרי גדול, והא זעיר איהו. אלא גדול איהו, פיון דשליט. דבר אחר גדול, ההוא חשוכא גדול, פיון דכסי כל נהורין ולא אתחזון קמיה, ואיהו גדול (נ"א שליט) על כל עובדין דעלמא.

ואש מתלקחת, דהא אשא דדינא קשיא, לא אעדי מניה לעלמין. ונגה לו סביב, אף על גב דכל האי קיימא ביה, נגה לו סביב. מהכא אוליפנא, דאף על גב דלית סטרא דא, אלא סטרא דמסאבו, נגה לו סביב, ולא אצטריך ליה לבר נש, לדחייא ליה לבר. מאי טעמא. בגין דנגה לו סביב, סטרא דקדושה דמהימנותא אית ליה, ולא אצטריך לאנהגא ביה קלנא. ועל דא אצטריך למיהב ליה חולקא, בסטרא דקדושה דמהימנותא.

רב המנונא סבא, הכי אמר, וכי נגה לו סביב, ואצטריך לאנהגא ביה קלנא, האי נגה לו, לגו איהו, ולא קיימא לבר. ובגין דקיימא ההוא נגה לו מגו, פתיב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש. מתוכה דמאן. מתוכה דההוא נגה. כעין החשמל: חש, מל, הא אוקמוה, חיוון דאשא ממללא.

אבר מבוצינא קדישא שמענא עלה רזא דרזין. פד ערלה שרי על קיימא קדישא לסאבא מקדשא, כדין ההוא מקדשא, אתעכב